

РЕШЕНИЕ

№ 3246

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1304** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. С. Х. срещу Решение № 1 от 23.01.2020г на кмета на [община] в частта по т.2 т.3 и т.4 с които се отказва достъп до поисканата информация.

Твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно поради това, че е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи, че търсената от него информация попада в приложното поле на ЗДОИ, касае за обществена, служебна информация, до която следва да бъде предоставен свободен достъп и същата не предполага искане за разрешение на трето лице. Излага, че е налице „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ, като органа при произнасянето си по искането не е извършил преценка за наличието на такъв интерес. Посочва също, че необходимостта от обобщаването на исканата информация не е основание за отказ, а евентуално за удължаване на срока за предоставянето на информацията. Моли съда да отмени оспорваното решение в обжалваната част и да върне преписката за ново произнасяне. Претендира разноски.

Ответникът – кмет на [община] писмено становище излага аргументи за неоснователност на жалбата. Посочва, че по т. 2 исканата информация засяга интересите на трети лица, които в писмен вид са изразили изрично несъгласие да бъде предоставена исканата информация. Счита, че не е налице надделяващ обществен интерес. По отношение на т. 3 и т. 4 сочи, че исканата информация не представлява налична информация, поради което следва да бъде изготвена допълнително, което не

се предвиждало от ЗДОИ. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление рег. № 94В 00 5 от 20.01.2020г. за достъп до обществена информация В. Х. е поискал по т. 2, т.3 и т.4 да му се предостави информация: 2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения в т.1 период /2016г-2019г/ за всеки месец поотделно? 3. Осъществявано ли е процесуално представителство през периода 2016г.-2019 г. по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е Кмета на общината или Общината и ако да - по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес? и 4. В какъв размер са били разходите на Общината за процесуално представителство за делата по т.3 ? Посочил е исканата информация да му бъде предоставена по електронен път в избран и удобен за администрацията формат на конкретен електронен адрес.

По повод подаденото заявление е постановено Решение № 1 от 23.01.2020г на кмета на [община] с което по отношение на заявената информация в т. 2, административният орган е посочил, че исканата информация се отнася до трети лица по смисъла на чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ, които в писмен вид са изразили изрично несъгласие за предоставяне на исканата информация, а по т. 3 и т. 4 е посочил, че информацията не е налична, поради което следва да бъде изготвена допълнително, което не се предвижда в ЗДОИ. Според органа задълженият субект по ЗДОИ не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация само и единствено за целите на ЗДОИ.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Кмета на [община], съобразно правомощията му, регламентирани в чл.44, ал.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), вр. чл.3, ал.1 ЗДОИ. В хода на проведеното административно производство не се констатираха допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти." Обществената информация съгл. чл. 9 от ЗДОИ е официална и служебна. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия .Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по

повод дейността на органите и техните администрации. В случая поисканата информация е обществена и има характер на служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ.

Както се посочи, отказът от предоставяне на исканата информация по т. 2 е мотивиран с обстоятелството за наличие на засегнат интерес на трети лица, които не са дали своето съгласие за предоставяне на исканата обществена информация. Според съда обаче, в случая при така поисканата информация не се засягат интересите на трети лица. Това е така, тъй като в т.2 от заявлението е посочено, че се иска информация каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец, а не по всяко едно дело и на всеки един адвокат какво възнаграждение е платено. Също така, необходимо е органът да аргументира отказа си за предоставяне на исканата обществена информация и, съобразно заложеното в чл.37, ал.2 ЗДОИ, според която, в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Формалният прочит на разпоредбата води до извод, че отказът е обоснован винаги, когато трето лице направи отказ да бъде предоставена тази информация, което не е правилно, защото дава възможност за заобикаляне на закона и задълженият орган може винаги, когато е налице несъгласие от трето лице, да откаже да предостави информацията, без да излага за това мотиви. Следва да се приеме и че е налице оборимата презумпция за „надделяващ обществен интерес“ съгласно § 1, т.5, б. „б“, защото именно тази информация „улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 ЗДОИ относно вземаните от тях решения“. Не е отчетено наличието или липсата на „надделяващ обществен интерес“. Преценката за „надделяващ обществен интерес“ е елемент от фактическия състав на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ и без излагане на фактически и правни основания за този юридически факт органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 от ЗДОИ. Обстоятелството на разходване на средства на общината за процесуално представителство и в какъв размер са, обуславят именно извод за наличието на надделяващ обществен интерес.

По отношение наличието на надделяващ обществен интерес следва да се посочи, че съгласно §1, т. 6 от ДР на ЗДОИ той се презюмира, когато с исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ, какъвто е настоящият случай. Надделяващ обществен интерес е налице когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от същия закон. Предвидената в § 1, т. 5, б. б", от ДР на ЗДОИ презумпция приема по начало наличието на надделяващ обществен интерес. По тази причина позоваващият се на този текст, /жалбоподателят/ не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес. Ако ответникът счита обратното, е длъжен да го докаже. При положение, че кметът на Д. е именно такъв субект, а законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, кметът е бил длъжен да предостави информацията или да установи липсата на надделяващ обществен интерес. Недопустимо е без надлежна обосновка, органът да изключва действието на оборимата законова презумпция, както е в случая. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения. Информацията реално не е предоставена, както и мотиви за липса на такъв интерес в решението не се откриват. Преценка следва да се извърши от ответника при новото произнасяне по заявлението и съответно да се мотивира.

Относно т.3 и т.4 от процесното решение: Процесуалното

представителство пред съда по актовете и действията на общинската администрация и нейните органи и служители се осъществява от Кмет на общината или по негово пълномощие от юрисконсулти или лица с юридическо образование, които могат да осъществяват освен консултантска дейност и процесуално представителство. Наети за тази цел процесуални представители, обикновено са адвокати, трудът на които се заплаща. Тези лица следва да са упълномощени от кмет на общината, който е и разпоредител със средства от общинския бюджет. Информацията поискана от жалбоподателя в посочените части, касае обществения живот в РБългария досежно заплащането на лица осъществяващи процесуално представителство на общината. Налице е и втората предпоставка, за да се приеме, че поисканата информация е обществена такава, а именно - с получаването ѝ жалбоподателят ще си състави мнение относно дейността на задължения субект относно изпълнението на задълженията на задължения субект и вменената му дейност по разходването на обществени средства. От значение е и до каква степен се разходват средства, и извън абонаментното обслужване, ако има такова, с оглед спорове с материален интерес. Броят на съдебни производства, по които общината е страна също е в пряка относимост за това, какво покриват средствата от общинския бюджет за заплащане на лица, които не са в трудови или служебни отношения с общинската администрация.

Обобщаването на данни относно направените разходи и броят и вида на делата, по които страна е бил Кмета или Общината, не изисква да се създава нов документ като носител на информация. Кметът на общината е длъжен да съхранява счетоводните документи за изразходваните суми, които е заплащал, както и е длъжен да съхранява в администрацията пълномощни за осъществено процесуално представителство по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е Кмета на общината или Общината, от които ще е видно по кои дела е осъществено представителството, пред кой съд и с какъв предмет и съответно какъв е материалния интерес. Следователно поисканата информация е създадена и органът разполага с нея, и същата не следва да бъде изготвяна допълнително, така както е посочил административният орган. Търсят се данни относно осъществено процесуално представителство по граждански и административни дела, по които страна е [община], налични при задължения субект, и е логично същите да бъдат предоставени под формата на изготвена нарочна справка. В случая не се иска създаване на нова информация, която да съдържа мнение, оценка, становище на задължения субект във връзка със съхранявана при него информация, а напротив – представяне на съхранявана и налична при него информация.

С оглед горното, решението в оспорените му части следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне. Както бе посочено, заявлението отговаря на изискванията на ЗДОИ, безспорно е, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ, а поисканата информация е публична и подлежи на предоставяне от страна на Кмета на [община], който я съхранява. По изложените съображения ответникът не е следвало да отказва на посочените основания исканата от жалбоподателя информация, а е следвало да предостави достъп до поисканата информация, в случай, че не са налице някои от предпоставките за отказ по чл.37 ЗДОИ, която преценка следва да се извърши от ответника при новото произнасяне по заявлението и съответно да се мотивира. Ако органът счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, именно той следва да установи това, а не жалбоподателят да доказва съществуването на надделяващ

обществен интерес.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси в размер на 10 лв. д.т. и адвокатско възнаграждение. При направеното възражение за прекомерност от ответната страна и като счита, че делото не е от особена фактическа и правна сложност, съдът счита, че следва да намали същото на 500 /петстотин/ лева, което е и минималното, съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1 от 23.01.2020г на кмета на [община] в частта по т.2 т.3 и т.4 с които се отказва достъп до поисканата информация по заявлението № 94В-00-5/20.01.2020 г. на В. С. Х..

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на [община] за ново произнасяне по т. 2, 3 и 4 от заявление вх. № 94В-00-5/20.01.2020 г. на В. С. Х., в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на В. С. Х., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 510.00 /петстотин и десет/ лева, представляваща съдебно деловодни разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Съдия: